

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Do jednakopravnosti — daleka pot.

II.

Dokler velja ustava, dokler ostanejo deželni zastopi v sedanjem svojem pravu, ne more prisiliti ustavnim potom nihče večin istih deželnih zborov s svojega tira, dokler se drže večine ustavnih zakonov, naj se že ti interpretujejo, kakor si bodi. Tako tudi za večino češkega zbora v Pragi ni bila nikaka ustavna sila, da bi se pogajali z nemško manjšino. Ako se je to zgodilo kljub temu, morala je delovati na to druga sila, morda taka, kakor jo je označeval dr. pl. Plener, ali pa je češka večina pokazala posebno nagnenje k spravi. V resnici pa velja v tem posebnem slučaju češkonemške sprave oboje. Ker je grof Taaffe z druge strani ponovil, da je bil on že od začetka pri sestavi kabineta dobil zadačo, da bi spravil vse narode, bi sledilo, da se tudi večine po drugih mešanih deželah spravijo na pogajanje z manjšinami dotičnih zborov; in kjer bi se večine ne nagibale k spravi, kazale bi, da nočejo umeti najvišje volje. Poslednja volja in mora veljati jednako za vse narode, torej tudi za vse večine, in večina deželnega zbora češkega kraljestva je dala za to najlepši zgled.

Kakor pa je bila volja sedanje vlade, da se sporazumeta češka večina in nemška manjšina na Češkem, oziroma v Pražkem zboru, jednaka volja iste vlade se mora pokazati že zaradi obče in skupne zadače tudi glede na druge pomešane dežele. Ravno češko kraljestvo kaže, da vlada utegne pospeševati sporazumljenje, in njej ni treba še čakati da bi se preverila o jednakej potrebi za spravo po drugih deželah. Minister pl. Dunajevski se je skliceval na to, da Nemci so bili zapustili Pražki zbor vsled tega, da bi bila na Češkem potreba toliko večja za spravo. Tak argument je sicer jasen, pa kakor bi rekli v nemškem duhu, zajedno nalezljiv. Kajti, ako bi vedeli drugi narodni v manjšine potisnjeni odlomki, da ne večine, ne vlada se ne nagibajo k dosezanju sprave, utegnile bi iste manjšine posnemati nemško manjšino na Češkem ter izživljati obče eksode, nadejajoč se, da taki dokazi ad oculos primorajo večine in vlado do korakov, ki bi pospeševale spravo.

Vsekakor kažejo dogodki češko-nemške sprave, da argumenti, ki veljajo za češko kraljestvo, bodo

kazali svojo kakor si bodi analogno moč tudi na druge narodnosti in sosebno na pomešane dežele, in vladna modrost ne bo še le čakala, da se podajo mišljeni dokazi ad oculos. Da tega ni treba, kažejo razmere, kažejo izjave manjšin in njih zastopnikov po deželnih zbora in v državnem zboru samem.

Obča potreba sprave narodov je taka, da se mora pričeti izvrševati, tudi ko bi tej spravi služil v zgled češkonemški dogovor. Poslednji, kakor se vidi, je težaven in dela vladi in zastopnikom češke in nemške narodnosti preglavice. Ako bi se pa torej ravnali tudi po drugih deželah po češko-nemškem dogovoru, bi bila sprava silno zamudna in zavisna od raznih zavir in spletek. To pa kaže, da spravo z drugimi deželami in narodi bo treba pričeti drugače, in, ako kaj so izjave dr. pl. Plenerja take, ki naravnost zapovedujejo druge poti za druge dežele, bolje rečeno, za ostali del češkega naroda in zajedno za vse druge narode. Plener se sklicuje na moč, kakovost in kolikost moči narodov in s tem deli narode glede na narodno enakopravnost na več razredov. Dokazali smo mi, da tudi s tega stališča se razkrivajo analogne sile za spravo, kakor za nemško manjšino češkega kraljestva, tako tudi za manjšine drugih dežel, v obče za druge narode. Ali stališče Plenerjevo je neustavno in popolnoma krivo, ker člen XIX. državnih osnovnih zakonov ne dela nikoder razlike mej narodom in narodom, nikjer ne govori o razliki moči, sestavljene iz števil, omike in blagostanja kakega naroda, ampak pošteva vse narode jednako, ne glede, ali se v kaki dobi, v kakem momentu razlikujejo po kakovosti ali kolikosti tega ali onega pridevka in faktorja. Ravno iz tega, da pošteva narodnostni člen celó odlomke in odlomčice kakega naroda vsake dežele, je najočitneje razvidno, da narodna enakopravnost ne pozna nobene, od dr. Plenerja navedenih razlik.

(Konec prih.)

Dolenjska železnica.

(Konec.)

O omenjenjej ponudbi Trboveljske premogovske družbe vršiti se bodo morala podrobna pozvedovanja in študije, ki so se že začele, in potem, kakoršen bo izid, se bode s potrebno previdnostjo odločilo, če se more vsprejeti dotična ponudba in kak bi bil finančni efekt njen za obrat državnih

železnic in za podjetje projektovanih dolenjskih železnic. Iz finančnih koristij, ki bi jih imel državni obrat, posredno pa podjetje dolenjskih železnic iz take pogodbe za zalaganje premoga, dobila bi se podlaga za jamstvo, katero naj bi prevzela dežela kranjska za prioritetne obveznice, ki se bodo izdale. Vsekako je pa poleg finančne podpore, ki jo ima podjetje pričakovati od dežele kranjske, naj se že dovoli deželna podpora, ali naj dežela prevzame jamstvo za prioritetne obveznice, tudi znatni direktni ali indirektni donesek Trboveljske premogovske družbe, ki je jako interesovana pri tem, da se zgradite ti železnici, vsekako neizogibni pogoj za realizovanje projektovanih železnic.

Kar se tiče tega, če se bodeta splačali železnici, ki se nameravate graditi, se je letni čisti dohodek na podlagi uradnih poizvedeb določil na 275.000 gld., h katerim dohodkom so pa še prišteti dohodki, ki jih bosta imeli železnici od lokalnega prometa od Ljubljane, na kateri se ni oziralo, od prevažanja rud, kamenja, apna in opeke, ki je pričakovati, in pa dohodki, katere bode imelo podjetje od omenjene ponudbe Trboveljske družbe, če se vsprejme.

Upanje torej je opravičeno, da bodo skupni dohodki projektovanih železnic popolnoma zadostili, če ne v prvih obratnih letih, pa pozneje, za pokritje poplačevanja in obrestovanja zgradbenega kapitala, ki je računati v nominalnoj vrednosti na 10 do 11 milijonov goldinarjev, da bode morda še od dohodkov nekaj ostalo, kar bi se porabilo za grajenje drugih železnic na Kranjskem.

Če se bodo železnice gradile, zavisno je že od uspeha večkrat omenjenih pogajanj s Trboveljsko družbo, od določitve modalitet za oddajo prioritetnih delnic, in od sporazumljenja s konsorcijem glede koncesijskih pogojev in glede pogodbe, ki se ima skleniti zastran obrata.

Poštevajoč navedene momente in sicer zlasti velik gospodarski pomen projektovanih železnic, veliko požrtovalnost kranjske dežele in interesov ter pa to, da je pričakovati, da se bodeta splačali omenjeni železnici, na jedrej strani, da drugej strani pa, da treba železnice, da se prepreči vedno še razširjajoča beda, zdelo se je vladi potrebno, da se že sedaj dobi zakonito potrjilo za dovoljenje državne podpore, katero prosi konsorcij.

LISTEK.

O literarnem delovanju v društvu „Sloveniji“.

(V seji akad. društva „Slovenije“ dne 2. maja Fr. Göstl.)

(Konec.)

Leta 1876/77. čitali so gg.: Trstenjak „O kreposti“, v prihodnjih sejah Vrhovec kritiko in Trstenjak protikritiko, — Šubic „O Darwinizmu“, — Zavadhal spis „Na kresno noč“ in „Premišljevanja o vojski“. To berilo je policija prepovedala, a na rekurz zopet dovolila. — Vrhovec humoristično berilo „O želodci“ — Trstenjak „Zgodovina srbskega slovstva“, in „Zgodovina srbske tradicijske literature“.

Leta 1877/78. čitali so gg.: Kramar „Alpeša moč rodovitne zemlje?“, — Stefan Lapajne: „Životopisne črtice o dr. Drag. Lavriču“, — Štajar „Ali naše literatura napreduje ali ne?“

Leta 1878/79. gg.: Poznik „O močnih pijlačah.“ — Iz bosenske okupacije povrniši se gospod

Schweiger pripovedoval je v treh berilih „O Bosni in Hercegovini“ svoje dogodke. — Brence čital „Slike iz Pratra“ in Škofic humoresko „V Pratra je poginila.“

Leta 1879/80. čitali so gg.: Volčič „O pravoslovnem delovanju Jugoslovancev sploh in Slovencev posebej“, — Orožen „O zgodovini pisma“, — Babnik „O Puškinu“, popisujoč ga kot človeka, pesnika in Slovana, — Škofic „Mrtva hčerka“.

Leta 1880/81. brali so gg.: Kavčnik humorističen spis „Kozničanje“ (Zvon 1880), — Mohar „O potresih“, — Matija Murko „O Jan Kolarjevi literarni uzajemnosti slovanskej“, — Babnik „Vodnik — pesnik Ilirije oživljene“, — Pukl „O Boleslavu Jablonskem“, — Stritof „Sv. Ciril in Metod, prva narodna buditelj slovenska“, — Ernst Kramar „Zgodovina piva“, — M. Murko opisal je „prvo leto našega društva — delovanje „Slovenije“ 1869/70“.

Leta 1881/82. čitali so gg.: prof. Glaser „O Rgvedi, najstarejšem literarnem spomeniku indoevropskem“, — potem „Avesta, najstarejši eranski umotvor“ — in „o Cirilu in Metodu“, — Matija

Murko „O ruskem učenjaku Kotlarevskem“, — Rabne „O Sladkovskem“, — Andrej Jurtek „O Lafontainu“, Babnik „O slovenskem dijaštvu“, kateremu je treba skrbeti za vsestransko omiko in izobrazbo, — Pukl novelo „Mogočna robinja“ — Štrekelj imel je na pustni večer predavanje: „Zborovanje bogov“, po Lukijanu.

Leta 1882/83. čitali so gg.: prof. Glaser: „O Firduziji, ustanovitelji novoperzijskega jezika“, — „Kratek pregled nordijske literature“ in „Vsebinska indijske drame „Mrčakatika“, ali ilovnat voziček“, — Igo Kaš dvakrat odlomke svoje prestave „Fritijofsage“, — Murko „O tujkah v slovenščini“, — Jurtela „En dan v Oksfordu“.

Leta 1883/84. čital je g. Štrekelj v šestih sejah životopis in obseg ter oceno del J. S. Turgenjeva (priobčeno v „Ljubljanskem Zvonu“) in gosp. Rohrmann rhetorične študije.

Leta 1884/85. čital se je odlomek Kržišnikove igre „Samo“ in Markičeva pesem „Svetozarova smrt“. V tem letu ustanovil se je v „Sloveniji“ poseben literaren odsek, ki je intenzivno gojil literarno delovanja, berila v sejah pa, dasi-

Po predloženem načrtu zakona, v katerem se je primerno tudi oziralo na intencije konsorcija, da raztegne delokrog delniške družbe, ki se bode osnovala, tudi na druge železniške projekte na Kranjskem, se ima vlada pooblastiti, da prevzame v zagotovljenje grajenj omenjenih železnic glavnih delnic v nominalnej vrednosti 2 $\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev po parikurzu. (Člen I.)

V členu II. se določuje, da se bode omenjena državna pomoč dala le s pogojem:

1. da se bode izhajalo z ostalim efektivnim zneskom 7.500.000 gld., kateri se ima pokriti z izdajo glavnih delnic, katerih morajo interesente vzeti vsaj za 600.000 gld., potem s štiriodstotnimi prioritetnimi obligacijami in prioritetnimi delnicami.

2. Da se pravice in mejsebojne razmere posestnikov delnic raznih vrst uravnajo po načinu, ki je v tistih slučajih navaden, ne da bi država, kot bodoči posestnik glavnih delnic imela kaj škode.

Za slučaj, ko bi nastopila kaka investicijska potreba ali bi se pa podjetje raztegnilo tudi na grajenje drugih železnic na Kranjskem, o čemer je že govor v členu I. bode se po členu III. smel povisati znesek prioritetnih obveznic, prioritetnih in glavnih delnic.

Člen IV. načrta določuje, kako se bode plačevala skupna cena za glavne delnice, katere prevzame država, in v interesu pomanjšanja eskomptnih obrestij v pet letnih obrokih po 500.000 gld., in se prvi obrok ne bode plačal pred koncem 1. 1892. in še le tedaj, če se bode vladi zdelo, da je zagotovljeno grajenje omenjenih železnic po programu.

V členu V. je določen čas za zgradbo na 2 $\frac{1}{2}$ leta od dne, ko se bode dala koncesija.

Po členu VI. se ima oddati grajenje in zakladanje pod neposrednim uplivom vlade ločeno od dobivanja denarja po razpisu, s čimer bode zagotovljeno dobro in kolikor je moč ceno grajenje.

V členu VII. pooblašča se vlada, da prevzame nove železnice v državni obrat proti povrnitvi stroškov, ki se bodo eventualno določili povratnim potom. V tem oziru je omeniti, da je pavšalovanje stroškov, ne glede na to, da bi se s tem olajšalo proračunjenje tudi zaradi tega železi, da bode dežela kranjska lažje prevzela jamstvo za poplačevanje in obrestovanje prioritetnih obligacij, kar je gotovo v interesu podjetja.

Člen VIII. pa določa, da stopi zakon v veljavo s tistim dnem, ko se razglasi, in obsega se običajno določbo glede izvršitve.

Solstvo v Trstu.

(Govor poslanca Nabergoja v drž. zboru dne 28. aprila.)
(Konec.)

Kaj naj pa porečem o vodstvu in administraciji Tržaškega šolstva? Neverjetno, ali resnično! Dočim so po vsej državi urejeni šolski odnosi kot posledice šolskega zakona iz leta 1869, smo mi Tržaški Slovenci na slabšem, nego pred 20 leti. (Čujte! na desni.) V šolskem oblastvu nemamo nobenega zastopnika, nikogar, ki bil zmožen našega jezika; (Čujte! čujte! na desni.) nikogar, ki bi mogel soditi o jezikovnej zmožnosti učiteljskih močij, katere nam pošiljajo. (Čujte, čujte! na desni.) Nekaj časa sem niti ne gledajo na kvalifikacijo, odločilno je le politiško mišljenje prosilčev. (Čujte, čujte! na desni.) To so one dobrote, s katerimi nas

ravnv neso povsem prenehala, postala so jako redka. — O delovanju literarnega odseka govoriti hočem v prihodnjem. Iz današnjega pregleda videli smo, kako raznovrstno, a tudi kako plodovito bilo je literarno delovanje v „Sloveniji“. Ako štejemo nadaljevanja beril kot jedno celotno berilo, našli smo v 15 letih v društvenih zborih 93 beril, katere lahko razvrstimo v 10 leposlovnih, 20 literarnih, 7 zgodovinskih, 7 naravoslovnih, 6 juridičnih, 27 poučnih, 15 humorističnih, jedno neznane vsebine; te čitalo je 49 udov.

Minolost bodi učiteljica za sedanjost, vzpodbuda za prihodnost. — Skušajmo tudi mi po svojih močeh pripomoči k temu, da se še nadalje goji v „Sloveniji“ marljivo literarno delovanje. Vsakemu ponuja stroka, ki si jo je izvolil v poseben študij, dovolj zanimive, a vendar ne občno znane stvari, — pred vsem pa ozirati se nam je na slovenski in na slovanski svet, s katerim naj seznanjamo svoje tovariše. In tako smemo upati, da tako resno delovanje ne bode brezuspešno in neplodno, temuč naše „Sloveniji“ na čast in korist.

obsiplje italijanske večine velikodušnost. Tej večini izročeni smo na milost in nemilost; po vseh zastopih sede le njih pristaši in zapovedovalca našim katoliškim šolam postavili so moža, kateri sicer po svojem stanu ni strokovnjak, pač pa žid po verskem. (Poslanec Luzatto: brezverec! — Klici na desni: Ostanee isto, je še slabše!) in zagrižen Italijan po politiškem veroizpovedanju. Govori se o izreku tega zapovedovalca našemu šolstvu: „Bisogna togliere una volta quella barriera, che divide la città dal territorio, cioè è la lingua dei territoriali!“

Takoj so pri rokah, ako treba, ne glede na stroške, osnovati italijanske šole in paralelke za pest po vaseh v okolici naseljenih Italijanov; najdejo pa na stotine izgovorov, da ovirajo silno potrebno osnovo slovenskih šol. Stanovalci Gropade in Padrič prosijo že leta za jednorazrednico — otrok je tam blizu 100; daljava do bližnje šole v Bazovici je 4 kilometre (Čujte, čujte! na desni) in vsakemu je jasno — kdor le pozna klimatiške razmere po Krasu z zimskimi viharji — da o tem času ne more biti govora o rednem obiskovanju šole. (Odobranje na desni.) Ljudstvo zato želi svoje lastne šole, za katero so dani pogoji, toda brezuspešno. In zopet kolportujejo karakterističen izrek židovskega zapovedovalca našim katoliškim šolam.

„Possono domandare la scuola ancora 20 anni, che non la riceveranno“. In tako se nam godi povsod! Učiteljskih mest niti ne razpišejo, kakor bi morali; pri podeljenju službe je glavna stvar red iz italijanščine; povsod kažejo namen, italijančiti. Napisi na šolskih poslopih, kateri so nekdanji bili slovenski, ali vsaj italijansko-slovenski, so sedaj samo italijanski. (Poslanec grof Lažansky: Tako!). Uradni jezik slovenskih narodnih šol po okolici je izključljivo italijanski; (Čujte, čujte! na desni) celo šolska spričevala in šolska poročila dajo se slovenskim učencem in njih starišem v italijanskem jeziku. (Klici na desni: Nečuvveno.)

Slavna vlada pa hladnokrvno dopušča nepostavne te odnose, da mestna provincija Tržaška že tretje desetletje pogreša lastnega šolskega zakona in do sedaj niti ni poskušala, da bi stvari uravnala potem naredb, dokler ne dobimo takega zakona. (Pohvala na desni.) Niti to je ne briga, da obiskovanje šol po okolici in v mestu ni tako redno, kakor bi moralo biti.

Kdo se tudi briga za obiskovanje šol po okolici? Nikdo. Mi okoličani volimo v mestni, oziroma deželni zbor, 6 poslancev. In menite, da je bil od teh 6 poslancev — prav za prav 5, kajti eden ni naše narodnosti — le jeden sam voljen v delegacijo — ta je pri nas deželni odbor, — ali pa v šolski odsek? In ti poslanci poznajo najbolje jezik in potrebe prebivalcev okolice. Ne! O naših šolah odločujejo trdi Italijani, odposlanci okolice so pa izključeni iz uprave lastnega šolstva.

Gospoda moja! to so razmere, ki bijejo pravici v obraz, kakor tudi čuvstvu o politiškej dostojnosti! (Pohvala na desni.)

Neobhodna potreba je torej — in to ne samo s stališča državnega interesa — da se uvede tudi v Trstu, ali vsaj za okolico, šolski zakon, kakršen obstoji že mnogo let povsod drugod po Avstriji (Pohvala na desni) in da se osnujejo krajni in okrajni šolski svet, v katerih ne bi sedeli sami strokovnjaki, ampak tudi duhovniki in kmetje.

Predlagam torej nastopno resolucijo: „Slavna vlada se pozivlje, da skrbi z naredbami za urejenje šolstva v Trstu in njega okolici, dokler ne dobimo šolskega zakona“. (Pohvala na desni.)

Dovolite mi še, da izrečem par besed o govoru gospoda ministra pri točki „centralno vodstvo“. Rekel je, da bi trebalo, ako bi se hotelo izvršiti premembe, kakor smo jih zahtevali mi in tudi italijanski poslanec, gimnazijo v Gorici razdeliti na troje in bi morali osnovati paralelke za Italijane, Nemce in Slovence.

Sedaj pa vprašam, kje njega ekselencija v Gorici Nemce vidi? (Veselost na desni.) Naj bi se mar za par nemških družin napravile nemške paralelke in naj bi te bile v napotje ravnopravnosti slovenske in italijanske narodnosti?

Po Primorskem nemški jezik ni deželni jezik; Goriški deželni zbor in statistika govorita proti temu.

Ako je vladi res na tem ležeče, da postavi odnose na trdno podlago, naj le skrbi za priučenje nemškega jezika, ali nemških paralelek naj ne ustanovlja. S tem končavam, (Pohvala na desni.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. maja.

Českonemška sprava

se maje. Mladočeške agitacije so tudi ohrabile Staročehe, da so jeli zahtevati, da bode tudi zana-prej v vsakem okraju na Češkem Čeh mogel dobiti svojo pravico. V državnem zboru je dr. Rieger interpeloval pravosodnega ministra, zakaj se je razpisalo več sodnih mest, ne da bi se zanje zahtevalo znanje češčine. To je vzbudilo velik krik v nemškem taborju. Vsi kriče, da se s tem rušijo Dunajski dogovori. Iz te interpalacije je razvidno, da bodo Staročehe v deželnem zboru zahtevali, da mora v vseh okrajih biti dosti uradnikov, ki bodo večji obeh deželnih jezikov. Nemci se bodo gotovo temu upirali, ker jim je pred vsem na tem, da bodo njih sinovi mogli dobivati na Češkem državne službe brez znanja češčine. Liberalci bodo najbrž potem rajši videli, da se vsa sprava razdere, ker mislijo, da bi bil to hud udarec za sedanjo vlado. Zaradi tega se bode najbrž še vsa sprava razrušila, če ne bode morda konservativno veleposestvo Nemcem pripomoglo do večine. Seveda v tem slučaju bi bila sprava za češki narod pogubna.

Položaj na Ogerskem.

Sedanja vladna stranka na Ogerskem bode v kratkem odgospodarila. Če tudi ima večino, vendar čuti, da se jej že majoje tla pod nogami. Vlada sama ve, da se bode težko obdržala in zatorej že dela na to, da bi sedanja vladna stranka se spojila z zmerno opozicijo. Tako bi nastala nova močna stranka, v kateri bi bilo tudi dovolj talentov. Proti takemu zdinenju so pa mnogi vladni pristaši, ki se boje za svoj upliv. Posebno židje se boje, da bi ne mogli več tako gospodariti, kakor so dosedaj. Znano je, da je Tisza moral vselej to storiti, kar so židje hoteli. Če bi se zjedini omenjeni stranki, ki morda več sedanjih vladnih pristašev prešlo v opozicijo, ker bi so potem več ne vladalo po dosedanjih lažliberalnih načelih.

Vnanje države.

Odnosaji mej Avstrijo in Srbijo.

Nemški liberalni in pa nekateri ruski listi mnogo pišejo o napetih razmerah mej Avstrijo in Srbijo. Če bi kdo sodil po pisavi teh listov, bi mislil, da je sedanja srbska vlada največja nasprotnica Avstrije in le čaka ugodnega trenetja, da v zvezi z Rusijo napade Avstrijo. Da pa temu ni tako, pokazalo je potovanje avstrijskega poslanika barona Thömmela, ki se, kakor je znano, jako zanima za narodopis. Srbska vlada je šla na vse mogoče načine avstrijskemu diplomatu na roko, in pospeševala znanstveno preiskovanje njegovo. Ker je tudi general, mu je dala priložnost, da je ogledal povsod tudi srbske utrdbe. To vendar dokazuje, da ima srbska vlada veliko zaupanje do Avstrije. Ko bi v Belemgradu zaresno mislili na boj z Avstrijo, bi gotovo utrdb avstrijskemu generalu ne razkazovali.

Stebri evropskega miru

so Rusija, Nemčija in Anglija, kakor piše „Grazdanin“. Ta list misli, da te vlade lahko rešijo balkanska vprašanja v zmislu Berolinske pogodbe, ali pa tudi to pogodbo spremene. Da se slednje zgodi, treba le ugodnega časa. Morda je ta glas ruskega lista kaj v vestjo, da nemški cesar name-rava sklicati kongres za rešenje balkanskih vprašanj.

Bolgarsko vprašanje.

Ker Rusija še vedno ovira rešenje bolgarskega vprašanja po volji sedanje bolgarske vlade, začeli so Sofijski vladni krogi strašiti s tem, da Bolgarija pristopi h katoliškeji veri in se tako bolj opre na zapadno Evropo. Vsaj vladna „Svoboda“ se bavi z vprašanjem, kam naj se Bolgarija opre, na pravoslavni vzhod ali na katoliški zapad, in pride do sklepa, da je bolje, da se opre na zapadno Evropo, naj bi se Bolgari tudi morali pokatoličiti. Mi zmatramo to za prazno strašenje, katero pa bode imelo baš tako malo upliva, liki strašenje s proglašenjem nezavisnosti Bolgarije. Bolgarski narod najbrž ne bode hotel vere menjati na ljubo Stambulovu. Omeniti pa moramo, da katoliška propaganda v Bolgariji ni nova. Že z Napoleonom III. so se nekateri Bolgari pogajali da bi narod pristopil katoliškeji cerkvi, ako ga Francija osvobodi. Tedaj je več bolgarskih rodoljubov že bilo menjalo vero. Zadnja leta katoličanstvo napreduje v Makedoniji, ker katoličani uživajo večjo versko svobodo nego pravoslavni. V Bolgariji pa ima katoliška propaganda zaščitnika v knezu samem. Katoliška propaganda je v Bolgariji tudi lažji, ker narod baš posebno ne spoštuje pravoslavnih svečnikov zaradi raznih cerkvenih sporov.

1. dan maja

praznoval se bode odšle slednje leto, kakor piše socialnodemokratični Berolinski „Volksblatt“. V ta dan bodo torej slednje leto shodi delavcev, na katerih se bodo posvetovali o delavskih vprašanjih. Ker je letos ta dan mirno minol, bode prebivalstvo drugo leto z manjšim strahom pričakovalo prvega maja. Ta dan bode pa državnike slednje leto opominjal, da ne smejo pozabiti delavskega vprašanja. Taki shodi delavcev imajo tudi to dobro stran, da

da vsaj državniki in narodni zastopniki zvedó, kaj delavci želé. Tudi se kaže, da delavci hočejo zakonitim potom doseči uresničenje svojih teženj, ker so se jeli s peticijami obračati do parlamentov.

Ispraznenje Egipta.

Že več let se vrše pogajanja mej Turčijo in Anglijo, da bi angleške čete ostavile Egipt. Dosedaj so vsa pogajanja bila brez uspeha, ker v Londonu Egipt že skoro zmatrajo za angleško provincijo. Zadnji čas so se zopet vršile pogajanja o tem, Angleška vlada ni naravnost odrekla, da ne pojde iz Egipta, a zahteva, da se jej prizna pravica, da v slučaju notranje ali vnanje nevarnosti vsak čas njene čete zasedejo to deželo. S tem pogojem seveda v Carigradu neso zadovoljni, zlasti ker bi Angleži sami odločevali, je li taka nevarnost. Kadar bi se Angliji zdelo ugodno, bi z denarjem podkupila nekaj egiptskih častnikov, ali pa arabskih roparjev, da na vitez prouzročijo malo ustajo, ko bi imela dovolj povoda, da pošlje čete v nilsko deželo in bila bi vsa stvar zopet pri starem.

Dopisi.

Iz Gradca 4. maja. (Prvi majnik. — Koncert Slavjanskega. — Zastava društva „Triglava“). 1. majnik, ki so ga nekoji strahopetci pričakovali s tolikim trepetom, kakor, da bi se bližal sodni dan, prikazal nam je prav prijazno lice. Delale so se sicer priprave, kakor, da bi delavci hoteli ropati in pleniti; a o vseh teh groznih izgredih ni bilo ni duha ni sluha. Mirno je sijalo solnce božje na Gradec in na ljudi, ki so se v večjih ali manjših tolpah mirno izprehajali po mestnih ulicah. Tako se je polagoma poleg strah pred „strajkarji“ in minila bojazen starim babicam — a polagoma se tudi že odpirajo bišna vrata, ki so jih nekoji skrbni gospodarji imeli i čez dan zatvorjena.

Dne 2. majnika vršil se je tretji in zadnji koncert, ki jih je Gradčanom priredil slavni Slavjanski s svojim vokalnim zborom, vračajoč se s potovanja po slovanskem jugu. Znaní ex-profesor Aurelius Polzer razglasil je sicer pred nekimi dnevi v svojem obskurnem lističi „Grazer Wochenblatt“ poziv na Gradčane, „naj kot pravi pravcati Nemci odločno pokažejo, da je Gradec najnemškejše mesto na svetu, naj se torej nikar ne udeležijo tega koncerta ter ne poslušajo le-tega ruskega „Tingl-tangla“. — A navzlic temu vršil se je ta koncert s tako ogromno udeležbo in toli sijajnim uspehom, kakor nijeden drugi prirejen od nemških umetnikov. — Prisotna je bila najodličnejša gospoda Graška, kakor na pr. vojvoda Würtemberški, grof Hartenau in deželni glavar grof Wurmbbrand s soprogama. Mnogo naših rojakov s slovenskega Štajerja privezlo se je v to svrhu nalašč na ta dan v Gradec. Malone vsi znameniti Slovani, bivajoči v Gradci, bili so navzočni a osobito ogromna bila je udeležba od strani slovanskega dijaštva. Akademski društva „Hrvatska“, „Stražilovo“ in „Triglav“ bila so korporativno zastopana. Že pri prvem nastopu bil je Slavjanski in njegov zbor aklamovan s ploskanjem in burnimi živio-klici, ki so se z vedno večjo silo ponavljali po vsaki dovršeni točki. Vspored obsežal je tudi vrlih šestnajst toček, mej njimi tudi glasovito „Ei uchnem“ — a tem točkam dodal je Slavjanski še šest drugih mej njimi čarovito pesem „Sarafan“ — „Liepa naša domovina“ — neko slovansko narodno pesem in naposled „Šumi Marica“ v čast navzočemu bivšemu knezu bolgarskemu. — Žal nedostaje nam zadostne muzikalne izobrazbe, da bi opisali vrline zborove in krasoto pesmij ter na dostojen način dali izraza silnemu dojmu, ki ga je na nas napravil ta večer. Naudušenje pa je prikipelo do vrhunca, ko je Hrvat g. Domalčević v imenu slovanskih dijakov podal Slavjanskemu srebrn lavor-venec. — Takoj po dovršenem koncertu odvezel se je Slavjanski s svojim zborom na Dunaj.

Morebiti utegne tudi zanimati čitatelje Vašega lista, ako Vam nekoliko poročamo o dogodljajih, ki ki se vrše v društvu „Triglav“. Pred nekoliko tedni posétil nas je odličen gost, dvorni svetnik g. prof. Aleksej Petróv iz Peterburga, ki po naročilu carevne Marije Fedorevne potuje po Avstriji, da si ogleda tukajšnja višja ženska izobraževališča. Zajedno pa pridno zbira gradiva za svoje etnografske studije o avstrijskih Slovanih ter je v to svrho se tudi po več dni zaporedoma preiskaval knjižnico „Triglava“, o koji se je jako pohvalno izrazil. Zlasti pa so g. profesorja zanimala naše slovenske narodne pesmi. — V zadnji seji društva „Triglav“ sklenilo se je, da napravimo letos na Binkoštni ponedeljek izlet v narodni trg Središče. Ondu hode se zajedno vr-

šilo blagoslovljenje društvene zastave. Zastavo, za katero se je največ po trudu in naporu ljubeznjivih slovenskih gospodičin, nabralo že čez 300 gld., izdeluje firma: Jindřih Trenkwald v Pragi, ter bode do 15. t. m. gotova. Kolikor je soditi po doposlannem načrtu, utegne biti krasna. Trobojnica ima na jedni strani v sredini slovanski grb: srebrnega orla v rudečem polji, v sredini orla rdečo rožo in okolu nje besedi: Mar - i - bor, na drugi strani poleg ostalega ornamentalnega okrasja geslo našega društva v zlatih črkah.

Za izlet, oziroma za blagoslovljenje zastave se delajo že vse mogoče priprave. Tako na pr. je že v to svrho nek Triglavčan zložil in drug uglasbil slavnostno pesem, ki se zapoje o tej priliki. Društvo „Triglav“, ki praznuje v tem letu tudi petnajstletnico svojega obstanka, izda že v tem meseci zgodovinsko spomenico, obsežajočo obširno zgodovino in kolikor možno popolen imenik njegovih nekdanih in sedanjih udov, — literarno delovanje Triglava i. t. d. — Le ta knjižica se bode doposlala vsem bivšim udom in podpornikom, ki se naj čitajoč jo uverijo, da je društvo naše šteló v svojih vrstah mnogo zaslužne može in boritelje našega naroda, da je vsigdar ostalo zvesto ponosnemu geslu svojemu „Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos“. — Iz nje naj se prepričajo, da je društvo naše vsega priznanja in podpore vredno, saj mu je namen najblažji in najčistejši; gojiti značajnost in pravo narodno zavest ter osamelemu slovenskemu dijaku biti domače ognjišče na tujem.

Domače stvari.

— (Slovesni requiem) za cesarico Marijo Ano služil je danes dopoldne ob 10. uri v stolni cerkvi knežskof dr. Misija o navzočnosti deželnega predsednika barona Winklerja, podmaršala Wateka viteza Hermanshort, mnogo častnikov, deželnega glavarja dr. Poklukarja, cesarskega svetnika Murnika, župana Grasselli-ja, mnogo uradnikov raznih oblastev, vodij in učiteljev srednjih in mestnih šol.

— (V Celji) bila je včeraj novega opata g. Ogradija instalacija, ki se je vršila jako sijajno. Knežskof dr. Napotnik pripeljal se je že v nedeljo popoldne z brzovlakom v Celje. Na kolo-dvoru pričakovali so ga razni dostojanstveniki, mnogo duhovščine iz okolice in jako velika množica ljudstva. V nedeljo imel je opat Ogradi svojo prvo propoved v nemški cerkvi.

— (Slavjanskij) odšel je s svojo družbo koncertovat v Prago in po Češkem. Čez 14 dni povrne se v Moskvo in na svoj dom, kjer ostane po dveletnem, skoro vsakdanjem koncertovanji štiri mesece, potem pa bode krenil v Ameriko.

— (Patrijotično pomožno žensko društvo za Kranjsko) ima dne 8. t. m. dopoldne ob 11. uri svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu so običajna poročila in eventuelni nasveti.

— („Brusa“) izšla je 9. številka. Vsebina: Nepozabnej deklici. — Ponesrečen obisk. Humoreska. Spisal Franjo. — Zakaj vojaki dobro vidijo? — Kalanova kandidatura. Zaloigra v štirih podobah. — V katerem taboru so konfuzni minérji? — Z ulice. — Žnidaršič in Šušteršič ali narodna umetnost. — Prvi maj v Ljubljani. — Izidorja Muzloviča premišljevanja. — Neradovoljno praznovanje prvega majnika. — Otroški dovtip. — Iz Št. Lamberta za Savo. — Radovedna poslančeva žena. — Kako je oče Anžuta delal oporoko. — Šolske smešnice. — Ponudba. — Čujte, čujte! — Dokaz, da Kalan ni bil kandidat po božji volji. — Telegrami. — „Le style, c'est l'homme“. — Pohlevnost lepa reč. — Listnica uredništva.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Litijo in nje okolico) bo imela svoj letni zbor v nedeljo 11. maja t. l. ob šestih popoldne v gostilni gosp. L. Treo-ta. Uljudno se vabijo vsi p. n. udje, ki so že in ki hočejo še pristopiti, k obilni udeležbi.

— (Koze) se širijo po Celjskem in Gornjegrajskem okraji vedno bolj. V mnogih vaseh, kakor n. pr. v Kokarji, je ni skoro hiše, kjer ne bi bil kdo na kozah zbolel.

— (Včerajšnjive liki majski semenj) bil je, ker je bilo vreme precej ugodno, prav številno obiskan. Prignalo se je na sejmišče 891 konj in volov, 281 krav in 44 telet, skupaj torej 1186 glav. Kupčija bila je posebno za konje živahna, ker

je došlo mnogo kupcev iz Italije in s Koroškega. Pokupilo se je veliko in so bile cene jako dobre. Tudi za govejo živino je bilo veliko kupcev, a kupčije ni bilo tolike, ker so bile cene višje od zadnjega mesečnega semnja. Mnogo se je navozilo presušeni-kih kož z Dolenjskega, posebno iz Kočevja, a cene so bile do opoludne tako nizke, da ni bilo kupčije. Še le popoldne, ko so se cene nekoliko povišale, bilo je nekaj kupčije. Starinarski trg bil je včeraj razvit v tolikej meri, kakor že dolgo ne. Od sv. Jakoba mostu do Trnovskega mostu v drevoredu na Krakovskem nasipu je bilo vse natlačeno stare šare, ki se je pridno, po jako neznatnih cenah kupovalo. Sploh se pa je kazalo, kakšna je beda mej kmetškim prebivalstvom po lanskih vremenskih nezgodah. O tem vedo najbolj pripovedovati trgovci in gostilničarji.

— (Deželni odbor kranjski) razpisal je sledeča mesta okrožnih zdravnikov: 1.) Na Bledu z letno plačo 600 gld. Vrh tega dobiva dotični zdravnik, če je zajedno zdravniški zdravnik, na leto 300 gld. iz deželnega zaklada in 200 gld. iz zaklada zdravstvenega okrožja Blejskega, to pa le tako dolgo, dokler dotična zastopa ti nagradi dovolita. V slučaju, da se mesti okrožnih zdravnikov v Radovljici in Bohinjski Bistrici ne popolnita, izročilo se bode okrožnemu zdravniku na Bledu eventuelno tudi oskrbovanje zdravniške službe v teh dveh okrožjih proti letni nagradi 300 gld. za vsako okrožje. 2.) V Radovljici z letno plačo 600 gld. Eventuelno izročilo se bode dotičnemu zdravniku tudi oskrbovanje zdravniške službe v okrožjih Bled in Bohinjska Bistrica proti letni nagradi 300 gld. za vsako okrožje. 3.) V Trebnjem z letno plačo 700 gld. 4.) V Zagorji pri Litiji z letno plačo 600 gld. — Prošnje za jedno teh mest uložiti je do 20. maja t. l. pri deželnem odboru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 6. maja. V društvu „Meščanska Beseda“ govoril Matuš za nemško-češko spravo, pri kateri pa se je trdno držati češkega državnega prava. Potem vsprejela se je resolucija proti mladočeški nezaupnici Riegru. V tej resoluciji obsoja se to nevredno dejanje in izjavlja, da bi se meščanstvu tega volilnega okraja ne mogla zgoditi večja čast, nego da Rieger od njega vsprejme poslaniški mandat. Burno odobravanje. Jednaki so pojavi volilcev Železnobrodkega in drugih okrajev.

Berolin 6. maja. Cesar otvoril državni zbor s prestolnim govorom, izjavljajoč, da je neprestani smoter cesarjevega prizadevanja, trajno ohraniti mir. Izraža potem prepričanje, da se je posrečilo pri vseh inozemskih vladah utrditi zaupanje v te politike zanesljivost. S cesarjem in visokimi zavezniki spoznava narod za svojo nalogo, da se goje za obrambo sklenene zaveze, z vsemi vlastmi obstoječe prijateljske razmere in štiti mir. Ko bi se premaknilo razmerje sil, prišlo bi ravnotežje v nevarnost. Napoveduje potem politiko miru, vojaško predlogo in naredbe v varstvo delavcev.

Razne vesti.

* (Influenca) jela je zopet razgrajati v Varšavi in to še mnogo huje kakor prej.

* (Vsak mož se mora oženiti.) V Rio de Janeiro so braziljski socijalni demokratje pri agitaciji, razvijaje program, tudi rekli, da hočejo staviti predlog, da vlada vsakega moža, če ne prej, vsaj ko spolni trideset let, prisili, da se oženi.

* (Nenavadna kupčija.) V Gorenjem Heiduku na Nemškem prodal je neki mož svojo soprogo prijatelju za jedno marko za dve leti. Čez dobro leto pa pride in zahteva petnaest mark še za lepo zobovje svoje žene; a oni mu jih ni hotel izplačati, rekši, da je to preveč, ker je dal za celo ženo le jedno marko. Soprog gre ga tožit in sodišče je odločilo, da ima kupec pravemu možu ženo zopet izročiti.

* (Strašen prizor) bil je pred kratkim v nekem zverinjaku v Tauntonu. Ko je bila neka krotka levov s svojimi produkcijami gotova, obrnila je hrbet in hotela kletko zapustiti, a v tem trenotji skoči največji tiger na njo, popade jo in na dveh mestih težko rani. Nesrečnica (zamorka) se vender kmalu zopet toliko zavé, da ubeži iz kletke.

* (Princesinja pred sodiščem.) Pred sodiščem v Tunisu sta obtožili dve robkinji bližnjo sorodnico tunijskega beja, da ja je imela kot robkinji. Sodnik ni mogel drugače razsoditi, kakor da zasliši visoko obtoženko sam. Ker pa po tamkajšnjem zakonu ne sme sorodnic bejevih videti drug,

nego bej in njen soprog, bilo je to jako težavno. Konečno so sodnijsko dvorano z zastorom razdelili v dva dela, kjer je bil na jedni strani sodnik, na drugi pa bej s svojo sorodnico, in tako se je pričela sodnijska obravnava.

* (Pes na zatožnej klopi.) V državi Massachusetts v Združenih državah je zakon, vsled katerega se tudi lahko žival toži. Zato je bil dne 17. aprila v Bostonu na zatožnej klopi neki koder, katerega so obtožili, da je brez uzroka popal nekoga sprehajalca. Kakor vsak drug zatoženec, imel je tudi koder svojega zagovornika, ki je zahteval, da se obtoženec oprosti. V izbornem govoru omenjal je odvetnik „neomadeževanega prejšnjega življenja“ obtoženčevega. Da pa dokaže, da je pes tudi dobro odgojen, zahteval je, da poda pes „tačico“ sodniku. Ko se je to prav rahlo zgodilo, oprostil je sodnik psa ter obsodil tožitelja, da poravnava vse troške.



Vabilo.

P. n. gospodje člani čitalniškega pevskega zbora naj izvolijo polnoštevilno udeležiti se izredne skupščine 7. dne maja t. l. v klubovi sobi čitalniške restavracije.

Pevski odbor.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izredno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Javna zahvala.

V akademskem letu 1889/90. blagovolili sta dalje darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradci“: Slavno „Hranilno in posojilno društvo na Ptuiju“ 60 (šestdeset) gl. in slavna „Posojilnica v Celju“ 50 (petdeset) gl.

Za ta velikušna darova izreka upravljalni odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradci“ plemenitima dariteljema v imenu revnih in podpore vrednih vseučilišnikov slovenskih najtoplejši zahvalo.

V Gradci, dne 3. majnika 1890.

Dr. Gregorij Krek,

vseučilišni profesor in zastopnik akademičnega senata, predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek, cand. iur.,
tajnik.

Loterijske srečke 3. maja.

V Trstu: 85, 79, 81, 68, 27.
V Linci: 53, 70, 61, 15, 67.

Umrlji so v Ljubljani:

5. maja: Jera Papež, delavčeva žena, 65 let, sv. Petra cesta št. 44, za otrpnenjem srca.
6. maja: Jera Ambrož, mestna uboga, 52 let, Karlovska cesta št. 7, za rakom.

Razglas,

s katerim se daje sploh na znanje, da se bode nadaljevala

prostovoljna dražba

za prodajo premakljivega blaga, kakor:

dragotin, lovskih pušk, pohišja, štacunskega blaga in posode, žganja, kisa, fižola, prašičevega mesa, smrekovega semena, sena, jedne kočije, jednega vozička, 8 mernikov ječmena, železja, ugašenega apna, nožev za zelje i. t. d. za pokojnim Antonom Jeršan-om na Unci hiš. št. 10, ter se je določil dražbeni dan

na 10. maja 1890

in, ako potreba, tudi naslednje dni, izvzemši mej službo božjo, vsak dan zjutraj od 8. do 12. ure in popoldne od 2. do 5. ure na Unci hiš. št. 10, ter se bode dala v najem za jedno leto skladišče imenovana

hiša na Unci in travnik s sadjem, „na Votavah“ imenovan.

(365)

Oskrbništvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tuji:

5. maja.

Pri Slonu: Henkel z Dunaja. — Spitz iz Pečuha. Pollak, Kuss iz Celovca. — Mayer, Klinzer iz Grada. — Jausner, Albrecht, Hambrusch iz St. Vida. — Köck iz Vidna. Kalmus, Zampari iz Trsta.

Pri Malič: Olschbau, Schneider, Dietz, Kuchler z Dunaja. — Brož iz Idrije. — Kameniček iz Brna. — Zullinger iz Badena. — Bohm iz Berolina. — Weiss, Kanderš iz Zagreba.

Pri avstrijskem cesarji: Hauße iz Draždan. — Secker iz Gorice.

Pri bavarskem dvoru: Celette iz Trsta. — Rom iz Kranja.

Pri južnem kolodvoru: Križman iz Radovljice. Novotny, Schönig z Dunaja. — Lilek, Gosar iz Idrije. —

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. maja	7. zjutraj	728.2 mm.	8.6° C	brezv.	obl.	0.70 mm.
	2. popol.	726.5 mm.	18.8° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	728.2 mm.	11.3° C	sl. vzh.	j. jas.	dežja.

Srednja temperatura 12.9°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 6. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	89.50	—	89.40
Srebrna renta	89.85	—	89.80
Zlata renta	109.90	—	109.95
5% marena renta	101.60	—	101.50
Akcije narodne banke	944. —	—	943. —
Kreditne akcije	392. —	—	390. —
London.	118.15	—	118.25
Srebro	—	—	—
Napol.	9.40 1/2	—	9.41
C. kr. cekini	5.59	—	5.56
Nemške marke	58.02 1/2	—	58.07 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	131	gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	50
Ogerska zlata renta 4%	103	20	—
Ogerska papirna renta 5%	99	70	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	25	—
Kreditne srečke	100 gl.	185	25
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	75
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v. v.	217	50	—

5 sob

za poletno stanovanje odda se v prijetnem kraju na Gorenjskem. V kraju je železnična postaja.

Več pove Ivan Čop v Mostah, pošta Lesce, (Gorenjsko).

(360-2)



VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.



Restavracija hôtela „Pri Slonu“.

Od 1. maja naprej (356-4)

Malošvehatsko in Puntigamsko marenno pivo.

Razglas.

Z ozirom na praznik **Kristusovega Vnebohoda** bode prihodnji

semenj v Sodražici

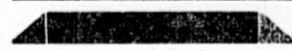
dne 16. maja t. l.,

kar se s tem naznanja.

Županstvo v Sodražici

dne 5. maja 1890.

(366-1)



Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapišne

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

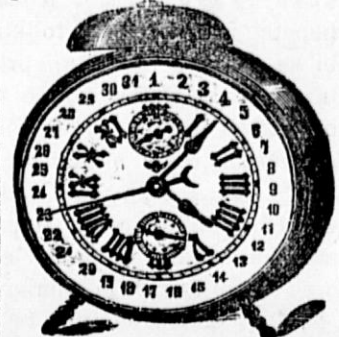
Založil Dragotin Hribar. —

Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

Cena gl. 3.75 S koledrom gl. 4.75



Američanska urazbudilom

na sidro

s po noči svetečo cifernico. Visokost 18 cm, s poniklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva

tovarniška zaloga ur. Dunaj, l., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako pošto postajo. (187-18)

Sezija je z dne 1. aprila do konca oktobra.

KRAPINSKE TOPLICE na Hrvatskem,

od Zagorjanske železniške postaje „Zabok-Krapinske toplice“ jedno uro oddaljene. Do dne 1. junija in od septembra dalje stanovništva za 25% znižana. Mogočne akroterme 30 do 35° R. gorkote. Eminentna zdravilna moč pri protinu, trganji po mišicah in sklepkih, udotrupi, isih, neiralgiji, kožnih boleznih in ranah, kroničnej Brightovej bolezni itd. Veliki basini, posamične in banjske kopelji, potilnice, masaža, elektrika. Za vsako ugodnost je skrbnjeno. Nizke cene. Zdravnik: dr. Josip Weingerl. (315-3)

P. n.

Podpisani usoja se naznanjati p. n. občinstvu, da je odprl v Dravljah hiš. št. 30 v lastni hiši

gostilno.

Bližina glavne ceste (— pot od znamenja sv. Roka ob glavnej cesti drži naravnost do gostilne —), lep vrt, vzlasti pa vsekdar izborna postrežba z dobrimi vini in vedno svežim pivom, kakor tudi vedno fino pripravljena jedila po možno nizkej ceni naudajajo ga z nado, da ga slav. občinstvo mnogobrojno počasti s svojim obiskom, h kojemu vabi

z velespoštovanjem

Valentin Florijančič,
vulgo Šójar.

(361-2)

Novo strelišče.

S tem uljudno naznanjam, da sem že vrt odprl in se bodem prizadeval za dobro postrežbo, z gorkimi in mrzlimi jedili, kavo, čokolado, kakao, nadalje z izvrstnimi bizeljskimi in dolenskiimi vini, s priljubljenim marcnim pivom iz pivovarne Reininghaus v Gradci svoje p. n. goste najboljše postreči.

Z velespoštovanjem

Andrej Zaller
restavratér.

(352-3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.